

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **E. F.,** zastoupen Mgr. Michalem Zahnášem, advokátem se sídlem tř. Svobody 2, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje,** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2016, č. j. KUOK 82366/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 12. 2016, č. j. 60 A 23/2016 - 19,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti

III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a kasační stížnost

[1] Žalobce brojil u Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci žalobou proti v záhlaví popsanému rozhodnutí žalovaného.

[2] Krajský soud v záhlaví označeným usnesením řízení o žalobě zastavil. Konstatoval, že žalobci byla dne 11. 11. 2016 doručena výzva k zaplacení soudního poplatku ve výši 3.000 Kč ve lhůtě do 10 dnů od doručení výzvy. Žalobce však do dne vydání usnesení soudní poplatek neuhradil. Krajský soud proto řízení o žalobě podle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil.

[3] Proti usnesení o zastavení řízení o žalobě brojí žalobce (stěžovatel) včas podanou kasační stížností z důvodu, který lze formálně podřadit pod § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."). Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně postupuje při doručování zásilek. Stěžovatel není vyrozumíván o tom, že je mu nějaká zásilka doručována, a je mu tak znemožněno, aby si ji vyzvedl na poště. Zásilky jsou stěžovateli bez dalšího okamžitě vkládány do schránky, která není uzamykatelná, tudíž se k nim může kdokoli dostat. Stěžovatel si vůbec není vědom toho, že by mu byla dne 11. 11. 2010 (*správně zřejmě 11. 11. 2016, pozn. soudu)* výzva k zaplacení soudních poplatků, nadto odeslání takové výzvy dle stěžovatele není reálné, neboť doposud neobdržel žádnou zprávu o tom, jak byla posouzena jeho žádost o osvobození od soudních poplatků.

[4] Stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

II. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[5] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná.

[6] Před vlastním posouzením důvodnosti kasační stížnosti považuje Nejvyšší správní soud za vhodné nejprve stručně zrekapitulovat průběh doručování v řízení před krajským soudem a související skutková zjištění patrná ze spisu krajského soudu.

[7] Dne 1. 9. 2016 byla krajskému soudu doručena stěžovatelova žaloba proti rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 12. 9. 2016, č. j. 60 A 23/2016 - 8, krajský soud stěžovatele vyzval k úhradě soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč ve lhůtě do 10 dnů od doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo stěžovateli doručováno v obálce typu III. prostřednictvím provozovatele poštovních služeb (Česká pošta, s. p.) na adresu P. 10, O. Protože stěžovatel nebyl zastižen, byla zásilka vložena do jeho domovní schránky dne 14. 9. 2016.

[8] Dne 29. 9. 2016 (předáno k poštovní přepravě dne 27. 9. 2016) byla krajskému soudu doručena stěžovatelova žádost o osvobození od soudního poplatku. Krajský soud následně stěžovateli zaslal k vyplnění formulář *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech* a vyzval jej, aby tento formulář obratem zaslal vyplněný soudu zpět. Tato písemnost byla doručována v obálce typu III. a vložena do stěžovatelovy domovní schránky dne 4. 10. 2016 (stěžovatel nebyl při doručování zastižen). Stěžovatel na tuto výzvu soudu nereagoval, krajský soud proto usnesením ze dne 7. 11. 2016, č. j. 60 A 23/2016 - 14, stěžovateli osvobození od soudních poplatků nepřiznal.

[9] Krajský soud následně stěžovatele opětovně vyzval k úhradě soudního poplatku ve výši 3.000 Kč ve lhůtě 10 dnů od doručení usnesení (usnesení ze dne 9. 11. 2016, č. j. 60 A 23/2016 - 17). Toto usnesení bylo doručováno obálkou typ III. a vhozeno do domovní schránky dne 11. 11. 2016, neboť stěžovatel nebyl při doručování zastižen.

[10] Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu k zaplacení soudního poplatku nereagoval, krajský soud proto následně vydal v záhlaví popsané usnesení, kterým řízení o žalobě zastavil.

[11] Při doručování písemností ve správním soudnictví se použijí obdobně pravidla pro doručování podle o. s. ř. (§ 42 odst. 5 s. ř. s.). K doručení kasační stížností napadeného usnesení i všech dalších písemností během dosavadního řízení použil krajský soud způsob vymezený v § 50 o. s. ř., který je určen pro doručování tzv. jiných písemností, tj. těch, které se nedoručují do vlastních rukou (doručování obálkou typu III.). Do vlastních rukou jsou dle ustanovení § 49 odst. 1 o. s. ř. doručovány písemnosti, u nichž tak stanoví zákon nebo nařídí-li tak soud. Vzhledem k tomu, že zákon u usnesení vyzývajícího k zaplacení soudního poplatku, usnesení, kterým se nevyhovuje žádosti o osvobození od soudního poplatku (srov. § 55 s. ř. s.) či u výzvy k prokázání majetkových poměrů nevyžaduje, aby bylo doručováno do vlastních rukou, a soud tento způsob doručení nenařídil, proti volbě způsobu doručování v řízení o stěžovatelově žalobě podle § 50 o. s. ř. (s využitím obálky typu III.) nelze nic namítat.

[12] Pro tento způsob doručení platí (§ 50 odst. 1 o. s. ř.), že *nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky; písemnost se považuje za doručenou vhozením do schránky, datum vhození vyznačí doručující orgán na doručence a na písemnosti.* Je tedy nedůvodná námitka, že stěžovateli nebyla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky na poště, neboť v případě doručování tzv. jiných písemností, nejsou zásilky ukládány na poště, ale vhozeny do domovní schránky (pokud je toto vhození možné) a tímto okamžikem jsou považovány za doručené. Stěžovatelovy výtky, že nebyl vyrozumíván o doručování zásilek, a nemohl si je proto vyzvednout na poště, jsou tedy nedůvodné.

[13] Nejvyšší správní soud dále doplňuje, že doklad o doručení písemnosti soudu (tzv. doručenka) má povahu veřejné listiny (§ 50f odst. 3 o. s. ř.). Za předpokladu, že je řádně vyplněna, je veřejnou listinou potvrzující pravdivost toho, co je v ní osvědčeno, není-li prokázán opak. K tomu, aby mohla být vyvrácena správnost údajů o doručení zde obsažených, musí stěžovatel především tvrdit a prokázat skutečnosti vedoucí k závěru, že údaje na doručence nejsou pravdivé. Nepochybně tedy lze připustit možnost vyvrátit správnost veřejné listiny-doručenky, zároveň však platí, že důkazní břemeno nese ten, kdo správnost veřejné listiny popírá. Zpochybňuje-li tedy účastník řízení správnost údajů uvedených na doručence (namítá, že stanovený postup doručování nebyl dodržen), je povinen o tom soudu předložit důkazy a tímto způsobem své tvrzení prokázat (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 12. 2005, č. j. 4 As 17/2005 - 53).

[14] Krajský soud v rámci řízení o stěžovatelově žalobě správně vycházel z dat uvedených na doručenkách dokládajících doručování jednotlivých písemností stěžovateli, přičemž stěžovatel údaje na těchto doručenkách nijak nezpochybňuje. Tvrdí-li, že se nedozvěděl o tom, že bylo rozhodnuto o jeho žádosti o osvobození od soudních poplatků a že byl následně vyzván k úhradě soudního poplatku, pak toto tvrzení je v rozporu s obsahem soudního spisu. Podle doručenek založených ve spisu bylo stěžovateli usnesení, kterým byla zamítnuta jeho žádost o osvobození od soudních poplatků, doručeno vhozením do domovní schránky dne 9. 11. 2016. Usnesení vyzývající k úhradě soudního poplatku pak 11. 11. 2016. Zpochybnit údaje na doručenkách nemůže ani stěžovatelovo

tvrzení, že jsou mu písemnosti vkládány do schránky, která není uzamykatelná, a tudíž se k nim může kdokoli dostat. Je na stěžovateli, aby svou domovní schránku zajistil takovým způsobem (např. opatření zámkem), aby z ní nemohly zásilky vyjímat třetí osoby. Skutečnost, že stěžovatelova domovní schránka není uzamykatelná, nemůže mít žádný vliv na účinnost doručování ve smyslu § 50 odst. 1 o. s. ř. Nadto tvrzení, že do schránky „se může kdokoli dostat“ je toliko hypotetické a nic nevypovídající ve vztahu k nyní souzené věci. Ostatně z předloženého soudního spisu plyne, že stěžovatel na některé písemnosti doručené vhozením do jeho domovní schránky reagoval (srov. první usnesení vyzývající k úhradě soudního poplatku ze dne 12. 9. 2016). Obdobně též v řízení o kasační stížnosti stěžovatel reagoval na usnesení ze dne 21. 12. 2016, č. j. 1 As 348/2016 - 8, doručované obálkou typu III. vhozením do stejné domovní schránky jako v řízení o žalobě.

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[15] Nejvyšší správní soud proto ze všech výše uvedených důvodů dospěl k závěru, že stěžovatelovy námitky nejsou důvodné, a proto kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s., poslední věty, zamítl jako nedůvodnou.

[16] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. března 2017

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu